

Žal. úřad shledává zanedbání místně-policejní povinnosti obce, zakládající její ručení podle § 37 obec. zřiz., v tom, že se nepostarala o odstranění závad ohrožujících snadnost a bezpečnost chůze na zmíněném chodníku příslušným policejním příkazem, vlastníku domu vydaným, a případným exekučním jeho provedením. Proti tomuto názoru stížnost brojí jenom poukazujíc na jeho důsledky, po jejím názoru nemožné. Poukazuje tu stížnost na to, že by obec ručila i za škodu způsobenou pozitivním jednáním jednotlivců, přičicím se policejním předpisům, což prý není možno přijmouti. K tomu dlužno však poznamenati, že obec skutečně takové ručení postihuje, ovšem předpokládajíc, že zanedbala nějakou povinnost jí uloženou v oboru místní policie, aby takovým jednáním svými policejními prostředky čelila. Ustanovení § 37 odst. 1 věta 2 nesvědčí proti tomuto názoru, nýbrž naopak názor ten jen potvrzuje, neboť ze slova »zejména«, uvozujícího onu druhou větu, je patrné, že zákonodárce nepokládá případ druhé věty za výjimku, nýbrž jen za důsledek všeobecné normy věty první, který uznal za nutno zvlášť uvést, poněvadž v tomto druhém případě je ručení obce vyloučeno, byl-li zjištěn pachatel. Pokud pak stížnost poukazuje na obtíže vyvolané tím, že není normy, jak škodu rozvrhnouti mezi obec a pachatele, stačí odkázati na to, co řečeno k obdobné námitce shora.

Č. 12.853.

Pojišťovací právo: * Skutečnost, že nem. pojišťovna vzala bez přihlášky zaměstnavatelovy jeho zaměstnance do své evidence, neproštluje zaměstnavatele sama o sobě povinnosti k náhradě podpůrného nákladu podle § 12 zák. čl. XIX:1907.

(Nález z 9. dubna 1937 č. 24.933/34.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Báňské Bystřici proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 14. září 1934 o náhradě podpůrného nákladu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem z 18. prosince 1924 předepsala okr. dělníky pojišťující pokladna v Báňské Bystřici podle § 12 zák. čl. XIX:1907 firmě Nástupce Ludevíta H. v Báňské Bystřici k náhradě náklad vzniklý jí onemocněním Vojtěcha Sch., ježž jmenovaná firma přihlásila k nemocenskému pojištění opožděně a po onemocnění. Výměr ten byl v pořadu instančním zrušen nař. rozhodnutím v podstatě z důvodu, že dnem potvrzení dělnické průkazky na slevu jízdného, t. j. dnem 28. května 1924, jednak na základě obsahu dat v dělnické průkazce Vojtěcha Sch. uvedených, jednak na základě vlastního seznání Jana H., oznámeného vedoucímu úředníku pokladny, zvěděla stěžující si pojišťovna o pracovním poměru Vojtěcha Sch. a měla možnost vzítí jej do evidence, což také učinila, jak vyplývá z potvrzení jejího na průkazce, což dlužno klásti na roveň přihlášení jmenovaného; ježto se tak stalo přede dnem jeho onemocnění, t. j. přede dnem 10. července 1924, nejsou v daném

případě splněny předpoklady náhradní povinnosti zaměstnavatelovy podle § 12 zák. čl. XIX:1907.

Na toto rozhodnutí si stěžuje okr. nem. pojišťovna v Báňské Bystřici. Stížnosti bylo přisvědčiti.

Zák. čl. XIX:1907, podle něhož byl daný případ posouzen, ukládá zaměstnavateli v odstavci 1, aby každou u něho zaměstnanou osobu podléhající pojistné povinnosti přihlásil během 8 dnů u okr. dělníky pojišťující pokladny, a uvádí v dalším, které údaje musí přihláška obsahovati. Druhý odstavec § 12 jedná o přihlašování změn v pracovním poměru zaměstnance. Podle posledního odstavce tohoto paragrafu je zaměstnavatel, který tohoto oznámení neučinil v předepsané lhůtě, povinen ze svého uhraditi mimo jiné také útraty, které povstanou za osobu pojistné povinnosti podrobenou následkem onemocnění nastalého před jejím přihlášením. Tento předpis pojí důsledky v něm uvedené výslovně k faktu, že zaměstnavatel nedostál včas své přihlašovací povinnosti, neobsahuje však ustanovení, jež by jej této povinnosti zprošťovalo, kdyby snad pokladna jiným způsobem se dověděla o existenci pojistného poměru. Výklad takový by odporoval přímo znění cit. zák. předpisu, jenž jednoznačně ukládá tuto náhradní povinnost zaměstnavateli, jenž neučinil tohoto oznámení, t. j. nepodal přihlášky svého zaměstnance, podrobeného pojistné povinnosti. Nelze proto shledati správným názor žal. úřadu, že přihlášece dlužno klásti na roveň, když pokladna o pracovním poměru jinakým způsobem se dověděla.

Č. 12.854.

Pojišťovací právo. — Zemědělství. — Živnostenské právo: * Hospodářský lihovar není podnikem zemědělským, jak jej má na mysli § 25 zákona č. 221/1924 Sb., a jeho zaměstnanci nepřísluší proto pojištěním k zemědělské nemocenské pojišťovně.

(Nález z 9. dubna 1937 č. 10.560/35.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Dačicích proti rozh. okr. úřadu v Dačicích z 27. srpna 1934 o sociálním pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Pět platebními výměry předepsala okr. nem. pojišťovna v Dačicích Ludvíku B. v České Olešné pojistné podle zákona č. 221/1924 Sb. za dělníky jeho lihovaru na příspěvková období květen až září 1933.

Nař. rozhodnutím zrušil okr. úřad v Dačicích k odvolání zaměstnavatelovu tyto předpisy s tímto odůvodněním: Bylo vyšetřeno, že lihovar velkostatku Ludvíka B. pracuje v rámci jeho polního a lesního hospodářství. Na jeho pozemcích se sklízí ročně mnohem více bramborů než kolik se jich může zpracovati v jeho lihovaru. Podle nálezu nss ze 16. června 1922 č. 8655/22 je pojištěncem zemědělským a lesním ten, kdo